

РЕШЕНИЕ

№ 32

гр. В., 06.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – В., II-РИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: С. Ж. С.

Членове: Г. П. Й.
Н. Д. Н.

при участието на секретаря И. С. К.
като разгледа докладваното от Г. П. Й. Въззивно гражданско дело № 20241300500039 по описа за 2024 година

Производството е по реда на Дял втори ,Глава двадесета ГПК /въззивно обжалване/.

С решение №113 от 23.11. 2023 година по гр.дело № 203/2023 година по описа на Районен съд – К. е отхвърлена като неоснователна, предявената от Д. К. К., ЕГН ***** от гр. В. против ДП Национална компания „ Ж. и.“, Управление на движението на влакове и гаровата дейност гр. С. претенция за отмяна на наложено на ищеца дисциплинарно наказание „Забележка“ със Заповед № 35/13.03.2023г. на директора на Управление на движението на влакове и гаровата дейност гр. С.

ОСЪДЕН е Д. К. К., ЕГН ***** от гр. В. ДА ЗАПЛАТИ на ДП Национална компания „ Ж. и.“, Управление на движението на влакове и гаровата дейност гр. С. сума в размер на 100/сто/лева лева - юрисконсултско възнаграждение.

Така постановеното от първоинстанционния съд решение е обжалвано

от Д. К. К. чрез адв. и пълном.П. Б. гр.В. .Поддържа се ,че постановеното решение е неправилно и незаконосъобразно, постановено при съществени нарушения на материалния закон и съдопроизводствените правила, необосновано и противоречиво в своите изводи.

Твърди се ,че възприетата от съда в решението фактическа обстановка не съответствала и била в противоречие на всички събрани по делото писмени и гласни доказателства и оставало неясно откъде съдът е приел тези факти и обстоятелства .

Не било спорно между страните, че ищецът е бил на работа при ответника на длъжност „ръководител движение“ на гара С. Трудовото правоотношение било прекратено със заповед №1751/22.03.2023 година, считано от 01.04.2023 година по взаимно съгласие.

Атакуваната заповед № 35 от 13.03.2023 година била издадена на основание чл.188, т.1 от КТ във връзка с чл.187, ал.1,т.3 от КТ, като била мотивирана с неспазване на техническите и технологичните правила. Посочено било, че на 31.01.2023 година въззивникът направил запис в книга за превключване на разединителите обр.ХХ1-01 на 09,34 часа, като изключил разединител №01. Разговорът с дежурния енергодиспечер бил проведен по мобилен телефон, а не по енерго- диспечерската връзка.

Сочи се ,че от събраните и приложените по делото писмени и гласни доказателства се установило, че въззивникът бил получил заповед № 1 от енергодиспечера, който му наредил по служебният мобилен телефон да изключи разединител № 01. Той изпълнил заповедта. Самата заповед не съдържала очевидна незаконосъобразност, а издаването ѝ по мобилен телефон било честа и дългогодишна практика, допускана и търпена с години от ответното дружество. Неправилно бил възприел районният съд, че въззивникът е докладвал изпълнението на заповедта по мобилен телефон. Разговор, иницииран от него ,нямало и той /както заявили и двамата свидетели връзката по телефонна не се прекъсвала докато не се изпълни заповедта/ бил докладвал след като е изпълнил в същият разговор без да затваря. Това явно било убегнало на първоинстанционният съд и той бил достигнал до неправилен извод, който бил довел до постановяване на неправилно решение .

Въззивникът нямал вина, че началникът му е издал заповедта по

служебният мобилен телефон.

Както заявили и двамата разпитани свидетели по делото, а това било видно от протокола от съдебното заседание, това било честа практика, а вторият свидетел заявил, че енергодиспечерът почти непрекъснато е издавал заповедите по мобилният телефон, тъй като по енергодиспечерската връзка била лоша връзката и не се чувало добре.

Съгласно чл.186 от Кодекса на труда нарушение на трудовата дисциплина било виновното изпълнение на трудовите задължения. В случая не било налице виновно изпълнение на трудовите задължения на никоя от посочените разпоредби. Заповедта и обаждането по служебният мобилен телефон били от енергодиспечера, а той бил началник на въззивника, който е издал заповедта за извършване на съответното действие.

Неизпълнението на заповедта създавало опасност от настъпването на вредни последици- това все пак бил ток с голям волтаж.

С издаването на настоящата заповед на въззивника се налагало наказание за извършено нарушение от трето лице, т.е началника му се бил обадил по служебния телефон, предоставен от ответното дружество ,и му бил издал заповед, както е правил много пъти по същият начин и ред и по този начин на въззивника се вменявало носенето на чужда отговорност. Разговорът не бил иницииран от него /ищеца/, той не се бил обадил той на енергодиспечера, а енергодиспечерът го бил потърсил и издал заповед, т.е. не бил налице елементът на виновно изпълнение.

Задължението за обаждане по енергодиспечерската връзка било на енергодиспечера ,защото той извършвал действието и той издавал заповед. Следователно наказанието следва да бъде наложено на енергодиспечера.

Тежестта на доказване в настоящето производство била на ответника и не било доказано по безспорен и несъмнен начин, че въззивникът е извършил умишлено и виновно изпълнение на трудовите си задължения .

Твърди се ,че била нарушена процедурата по чл.193 от КТ при взимане на обяснения, налице била разлика между поисканото обяснение и наложеното наказание. Атакуваната заповед не отговаряла на чл.195 от КТ като липсва ясно и точно посочване на нарушението, кога е извършено ,описание на обстоятелствата ,при които е извършено, нарушеният и законовият текст. Налице било само бланкетно посочване на закона и

въпреки развитите доводи в тази насока в исковата молба при решаването на делото съдията -докладчик не бил обсъдил тези доводи, което правело порочно и незаконосъобразно постановеното решение.

Въззивникът не можел да носи вина за чужди действия /той бил подчинен на енергодиспечера и последният съгласно приложените доказателства издавал заповедите за прекъсване на разпределителите/, а въззивникът не е и бездействал. Ако той бил бездействал , т.е не е бил прекъснал разединителите, това можело да доведе до сериозни последици. Отговорността била на енергодиспечера, но последният не бил наказан, че е издал тази заповед, че е говорил по мобилен апарат, а не по енергодиспечерската връзка.

Нямало твърдение в преписката в процедурата по налагане на дисциплинарното наказание въззивникът да е иницирал разговор с енергодиспечера и той да му се е обадил. Навсякъде във всички документи било посочено ,че разговорът идва от енергодиспечера и че въззивникът го е приел и че е изпълнил заповедта. Той самият не се бил обаждал на никого.

С оглед на изложеното и на основание събраните по делото доказателства се иска да се приеме ,че подадената въззивна жалба е основателна и да се отмени първоинстанционното решение изцяло като постановено при съществени нарушения на материално правните и процесуалните норми, да се уважи предявеният иск като основателен и доказан и да се отмени атакуваната заповед за налагане на дисциплинарно наказание „забележка” на въззивника като недоказано, ведно със законните последици.

Претендират се и разноските по делото, които са в минималния определен в Наредба № 1 за минималните размери на адвокатското възнаграждение.

Въззиваемият поддържа жалбата в с.з. лично и чрез своя процесуален представител адв.П.Б..

Въззиваемата страна чрез юрисконсулт М. оспорва основателността на жалбата.

Видинският окръжен съд ,след като взе предвид събраните по делото доказателства и доводите на страните ,прие за установено от фактическа страна следното :

Производството по делото е по предявен иск с правно основание чл. 357 ал.1 във вр с чл.188 ал.1 т.1. от Кодекса на труда от Д. К. К., ЕГН ***** против ДП Национална компания „ Ж. и.“, Управление на движението на влакове и гаровата дейност гр. С. за отмяна на наложено на ищеца дисциплинарно наказание „Забележка“ със Заповед № 35/13.03.2023г. на директора на Управление на движението на влакове и гаровата дейност гр. С. Претендира разноски. Претендираните права произтичат от това, че ищецът твърди, че между страните е съществувало трудово правоотношение, по силата на което ищецът е работил при ответника на длъжност „Ръководител движение жп гара С., като тази длъжност е изпълнявал и към м. януари 2023г., както и до 22.03.2023г., когато е било прекратено трудовото му правоотношение, както и че му е наложено дисциплинарно наказание „Забележка“ със Заповед № 35/13.03.2023г., че не е извършил дисциплинарното нарушение, за което е ангажирана отговорността му, че са нарушени процесуалните правила за налагане на дисциплинарно наказание, че заповедта не е мотивирана, а действията, които е извършил, за което е била ангажирана дисциплинарната му отговорност, са били изпълнени с оглед заповед на горестоящ орган. Ищецът твърди също, че не е бил запознат с правилата, за които се твърди в заповедта, че са нарушени.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор от ответника, с който оспорва предявения иск, като излага своите възражения в тази връзка, а именно: че нарушението, за което е ангажирана дисциплинарната отговорност на ищеца с посочената заповед е извършено, че ищецът е бил запознат с правилата за техническата експлоатация и ги е нарушил, че заповедта е мотивирана, че е спазена процедурата по налагане на дисциплинарно наказание - изискани са обяснения, наказанието съответства на нарушението и е спазен срокът за налагане на наказание. Моли съда да потвърди издадената заповед като правилна и законосъобразна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Твърденията на ищеца в исковата молба , че между страните е съществувало трудово правоотношение, по силата на което ищецът е работил при ответника на длъжност „Ръководител движение ЖП гара С.“, като тази длъжност е изпълнявал и към м. януари 2023 г., както и до 22.03.2023г., когато е било прекратено трудовото му правоотношение, както и че му е наложено дисциплинарно наказание „Забележка“ със Заповед №

35/13.03.2023г., не се оспорват от ответното дружество, поради което районният съд на основание 146,ал. 1,т. 4 във вр. с чл. 153 от ГПК ги е отделил като безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата,

От фактическа страна е безспорно , че по силата на трудово правоотношение ищецът е работил при ответника на длъжност „Ръководител движение ЖП гара С.“, като тази длъжност е изпълнявал и към м. януари 2023 г., както и до 22.03.2023г., когато е било прекратено трудовото му правоотношение, както и че му е наложено дисциплинарно наказание „Забележка“ със Заповед № 35/13.03.2023 г.

От приетото по делото, представено от ответника и неоспорено от ищеца Предписание № 2023/005/21 от 15.02.2023г.на началник отдел „ Районна железопътна инспекция“ към ИА „ Ж. а. - С. се установява, че при извършена проверка от контролни органи на отдел РЖИ С. е констатирано, че на 31.01.2023 г. със Заповед № 415 на ЗДС от 09:32 часа е разрешен прозорец за работа по контактната мрежа в междугарието ЖП гара Срацимир - РП Видбол, в която е записано, че напрежението е изключено. Видно от записа в книгата за превключване на разединителите обр. XXI- 01, дежурният ръководител движение К. в жп гара С. изключва разединител на 09:34 часа, не провежда разговорите с дежурния енергодиспечер по енергодиспечерската връзка. Разговорите се провеждат от мобилни телефони, които не се записват на звукозаписни устройства. Във връзка с посоченото са дадени предписания да бъде потърсена дисциплинарна отговорност от дежурните длъжностни лица и др.

До ищеца е изпратено писмо № 1-2138 от 27.02.2023 г., с което ответникът е уведомил ищеца за образувано срещу него дисциплинарно производство и му е отправена покана, на основание чл. 193, ал.1 от КТ, за писмени обяснения, за което му е предоставен тридневен срок, за извършено от него на 31.01.2023г. нарушение, а именно: със Заповед № 415 на ЗДС от 09:32 часа е разрешен прозорец за работа по контактната мрежа в междугарието ЖП гара С. - РП В., в която е записал, че напрежението е изключено. В книгата за превключване на разединителите обр. XXI- 01 на 09:34 часа изключва разединител № 01, като разговорът с дежурния енергодиспечер провежда по мобилен телефон ,а не по енергодиспечерската връзка.

Ищецът е депозирал на 01.03.2023г. писмени показания до председателя на разследващата комисия.

Видно от приетата по делото и неоспорена от страните Заповед № 35/13.03.2023г. на директора на УДВГД на ищецът е наложено дисциплинарно наказание „Забележка“ за това, че „на 31.01.2023 г. в жп гара С. прави запис в книга за превключване на разединители обр. XXI-01 на 09.34 часа, като изключва разединител № 01. Разговорът с дежурния енергодиспечер провежда по мобилен телефон, не по енергодиспечерската връзка.“ Извършеното е квалифицирано като нарушение на чл. 264, ал.2, т.2 б от Правилата за техническа експлоатация на железопътната инфраструктура на ДП“ НК ЖИ“, което се явява нарушение на трудовата дисциплина - неспазване на техническите и технологическите правила. Заповедта е връчена на ищеца на 20.03.2023 г.

От събраните по делото доказателства се установява по категоричен начин ,че проведеният на 31.01.2023 г. в жп гара С. разговорът между дежурния енергодиспечер и въззивника в качеството му на ръководил движение се е осъществил по инициатива на дежурния енергодиспечер .Свидетелят Ц. П. Б. ,контролиращ дейността на служителите ,свързана с безопасността на движението ,заявява в с.з.на 23.10.2023 г. ,че „енергодиспечерът се обаждат на ръководителя движение ,който записва разпореждането в специална книга и прави изключването ,което се нарежда от енергодиспечера,след което докладва по линията за извършеното от него... Процедурата е следната-енергодиспечерът звъни по посочената линия,дежурният ръководител приема разговора,има книга 2101,в която се записват заповедите и дежурният ръководител отива и изключва разединителя и докладва извършеното на енергодиспечера и тази цялата комуникация трябва да става по тази връзка ,но има практика това да става и по служебния телефон ,но тя е в нарушение на правилата ,защото по мобилния телефон се отчита ,че е говорено,докато по другата връзка се записва и разговора ,а това е целта...От получаването на разпореждането до отчитането през цялото време връзката не се прекъсва“.Свидетелят е категоричен ,че обаждането е от страна на енергодиспечера :“На датата ,когато ищецът е получил обаждането от енергодиспечера,е постъпило обаждане и от влаковия диспечер .Енергодиспечерът е звъннал по служебния мобилен телефон“.

Показанията на свидетеля В. Е. Л. са в същата насока :“Когато се издава заповед от енергодиспечерите ,те са тези ,които звънят,а ние сме длъжни да вдигнем телефона.Прекъсването на електрозахранването се извършва по тяхна заповед“.Дава показания ,че диспечерските връзки са обикновено много лоши и затова се ползват мобилните телефони ,за да се избегне настъпването на тежки последици.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Видинският окръжен съд намира следното от правна страна:

Съгласно чл. 269 ГПК, въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението и по допустимостта му в обжалваната му част, а по всички останали въпроси той е ограничен от посоченото в жалбата.

Въззивният съд не може да се произнася по основания за неправилност на въззивното решение, извън посочените във въззивната жалба, освен в случаите, когато прилага материалния закон, определяйки сам точната правната квалификация на предявените искове и на насрещните права и възраженията на страните. Вън от това той проверява само посочените в жалбата правни изводи, законосъобразността на посочените в жалбата процесуални действия и обосноваването на посочените в жалбата фактически констатации на първоинстанционния съд. В този смисъл е и установената задължителна съдебна практика, обективизирана в решения на Върховния касационен съд, постановени по реда на чл. 290 ГПК: решение № 57 от 12.03.2012 г. по гр. д. 212/2011 г. IV г. о.; решение № 230 от 10.11.2011 г. по гр. д. № 307/2011 г. II г. о., решение № 385 от 18.04.2012 г. по гр. д. № 1538/2010 г.

Съгласно задължителните указания и разясненията относно правомощията на въззивната инстанция предвид разпоредбата на чл. 269 от ГПК, дадени с т. 1 и мотивите към нея от тълкувателно решение № 1/09.12.2013 г. на ОСГТК, въззивният съд се произнася служебно само по въпросите относно валидността и процесуалната допустимост на първоинстанционното решение, а при проверката относно правилността на същото -само за приложението на императивни материални правни норми и когато следи служебно за интереса на някоя от страните по делото или за интереса на родените от брака ненавършили пълнолетие деца при

произнасяне на мерките относно упражняването на родителските права, личните отношения, издръжката на децата и ползването на семейното жилище; като по останалите въпроси въззивният съд е ограничен от релевираните във въззивната жалба основания и в рамките на заявеното с нея искане за произнасяне от въззивния съд.

Обжалваното решение, предмет на настоящата проверка, е валидно и допустимо – постановено е от компетентен съд, съобразно правилата на родовата и местната подсъдност, от надлежен състав и в рамките на правораздавателната власт на съда, изготвено е в писмена форма и е подписано. Депозираната срещу него въззивна жалба е подадена в преклузивния срок, от надлежна страна и при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, въззивната жалба се явява основателна, поради следните съображения:

Предмет на иска е наложено дисциплинарно наказание „Забележка” на ищеца от страна на работодателя му - ответното дружество. Оспореното дисциплинарно наказание възлага на ответника-работодател доказателствената тежест за установяване законността на това действие - чл. 154, ал. 1 ГПК.

Обжалваната Заповед № 35/13.03.2023г. е издадена от директора на УДВГД, който има работодателска власт да налага дисциплинарни наказания ,видно от приетото по делото, представено от ответното дружество и неоспорено от ищеца пълномощно от генералния директор на ДП“ НКЖИ“, нотариално заверено с рег. № 1085 на 13.01.2022г. на нотариус М. Г. с район на действие РС - С . В заповедта е посочен нейният адресат - ищецът К.. Също така волята на работодателя в заповедта е ясно изразено - наложено дисциплинарно наказание „Забележка” по смисъла на чл. 188, т. 1 КТ. В заповедта е ясно описано нарушението - на 31.01.2023г. в жп гара С. прави запис в книга за превключване на разединители обр. XX1-01 на 09.34 часа, като изключва разединител № 01. Разговорът с дежурния енергодиспечер провежда по мобилен телефон, не по енергодиспечерската връзка. С оглед на гореизложеното въззивната инстанция споделя извода на районния съд ,че ясно и точно е индивидуализирано нарушението на трудовите задължения, а именно: разговорът с дежурния енергодиспечер е провел по мобилен телефон, не по енергодиспечерската връзка, като е посочено, че посоченото

представлява нарушение на чл. чл. 264, ал.2, т.2 б от Правилата за техническа експлоатация на железопътната инфраструктура на ДП“ НК ЖИ“/Правилата/, публикувани на интернет страницата на БДЖ.

Процесната заповед съдържа посочените елементи, визирани в чл. 195, ал. 1 КТ - налице са както правните, така и фактическите основания за налагане на дисциплинарното наказание „забележка“, при което между тези два елемента е налице логическо съответствие.

Съдът намира ,че при налагане на дисциплинарното наказание „забележка“ работодателят е спазил изискването по чл. 193, ал. 1 КТ и е дал възможност на ищеца да даде писмени обяснения, като с посоченото по - горе от съда писмо го е уведомил за образуването срещу него дисциплинарно производство и му е дал срок, в който да представи писмени обяснения, което изискване е въведено, от една страна, за да се осигури възможност на защита на служителя, при което му се предостави реална такава да даде обяснения за нарушението, а от друга страна, за да се даде възможност на работодателя да прецени всички обстоятелства, свързани с констатираното дисциплинарно нарушение. Ищецът е получил срещу подпис поканата и е депозирал писмени обяснения, в които описва случилото се на 31.01.2023г.

Съгласно чл. 264, ал.1 от Правилата комуникациите между длъжностните лица изпълняващи дейности по техническата експлоатация и безопасността на превозите по железопътната инфраструктура на ДП НКЖИ се осъществяват чрез телефонни, радиовръзки и служебни информационни системи. Съгласно ал.2, т.2, б. „, б“ в ДП НКЖИ се използват следните телекомуникационни връзки: участъкови, междугарови и гарови телефонни връзки: енергодиспечерски - свързват енергодиспечера с дежурни длъжностни лица в гарите, подстанциите, аварийните пунктове, основните и допълнителните секционни постове в електрифицираните участъци.

По делото се установява, че е осъществен разговор ,иницииран от електродиспечер,между електродиспечер и ищеца по служебен мобилен телефон, а не по електродиспечерска връзка на процесната дата и час, в който ищецът докладва за извършено от него изключване на разединител, на основание дадена заповед от електродиспечера, което се установява и от дадените писмени обяснения от ищеца, както и от посоченото от съда предписание. Свидетелските показания на разпитания по делото свидетел

Божурски, който е запознат с констатациите от извършената проверка, също потвърждават това обстоятелство.

Неоснователно е възражението на въззивника ,че не е запознат с посочените правила, тъй като от приетата по делото длъжностна характеристика за длъжността „Ръководител движение гара С.“, която е връчена на ищеца на 17.10.2021г. се установява, че работникът трябва да познава нормативите за железопътния транспорт. Също така, видно от представените от ответника и неоспорени от ищеца Заповед № 407822.02.2019г. на генералния директор на ДП „ НКЖИ“ и протокол от Служебна беседа № 3 се установява, че с посочената заповед се определят правила за техническа експлоатация на железопътната инфраструктура на ДП“ НКЖИ“, които влизат в сила на 24.02.2019 г. и се отменят действащите до момента правила, които са в сила от 2006г. , както и че на проведена беседа на 27.03.2019 г. ищецът се е запознал с посочената заповед.

Районният съд е приел ,че в настоящия случай работодателят правилно е приложил нормата на чл. 188, т. 1, КТ, тъй като с поведението ищецът е извършила нарушение на трудовата дисциплина, свързано с нарушаване на нормативноустановения ред за осъществяване на комуникация между енергодиспечер с дежурни длъжностни лица в гарите. Обстоятелството, че е налице практика да се извършват разговорите не по установения ред, не може според съда да изключи отговорността на отделните длъжностни лица да изпълняват нормативноустановените правила, каквото се явява и изискването връзката с енергодиспечера, каквато безспорно е процесната, осъществена от ищеца, да бъде осъществявана по реда на чл. 264, ал.21т.2, б. „ б“ от Правилата.Съдът е приел ,че заявеното от свидетеля Л., че се използват служебните телефони, а не специалните връзки, тъй като връзката по тях не е добра ,не е достатъчно да се приеме, че на процесната дата и час е имало проблем с качеството на връзката по специалната мрежа, най - малкото с оглед обстоятелството, че към месец януари свидетелят вече не е работил в дружеството. Също така както свидетелят Божурски посочил, когато им проблем с връзката, това обстоятелство се отбелязва в специална книга и връзката се осъществява по служебен мобилен телефон. В тази връзка според съда няма ангажирани доказателства да е имало проблеми с връзката.

Съдът приел също така ,че обстоятелството, че заповедта е получена от

електродиспечера не по нормативноустановената електродиспечерска връзка, а по служебния мобилен телефон не освобождава ищеца от задължението да докладва за осъщественото изключване на разединител по нормативноустановената. Още повече, че целта на тези връзки е да се гарантира сигурност чрез запис на разговорите с оглед значимостта на самите разговори. Да, действително по същото време ищецът е имал и разговор с влаковия диспечер, но той се е осъществявал по друга линия.

Окръжен съд-Видин не споделя изводите на районния съд относно това, че въззивникът е извършил дисциплинално нарушение поради следното :

Изключването на енергозахранването се извършва по нареждане на енергодиспечера, който следва да избере средство за комуникация съобразно разпоредбата на Чл.264 от Правилата за комуникациите между длъжностните лица, изпълняващи дейности по техническата експлоатация и безопасността на превозите по железопътната инфраструктура на ДП НКЖИ .От събраните по делото доказателства се установява по категоричен начин ,че проведеният на 31.01.2023 г. в жп гара С. разговорът между дежурния енергодиспечер и въззивника в качеството му на ръководил движение се е осъществил по инициатива на дежурния енергодиспечер –това обстоятелство е посочено изрично от районния съд в обжалваното решение.Както се посочи по-горе ,свидетелят Ц. П. Б. ,контролиращ дейността на служителите ,свързана с безопасността на движението ,заявява в с.з.на 23.10.2023 г. ,че „енергодиспечерът се обажда на ръководителя движение ,който записва разпореждането в специална книга и прави изключването ,което се нарежда от енергодиспечера,след което докладва по линията за извършеното от него... Процедурата е следната-енергодиспечерът звъни по посочената линия,дежурният ръководител приема разговора,има книга 2101,в която се записват заповедите и дежурният ръководител отива и изключва разединителя и докладва извършеното на енергодиспечера и тази цялата комуникация трябва да става по тази връзка ,но има практика това да става и по служебния телефон ,но тя е в нарушение на правилата ,защото по мобилния телефон се отчита ,че е говорено,докато по другата връзка се записва и разговора ,а това е целта...От получаването на разпореждането до отчитането през цялото време връзката не се прекъсва“.Свидетелят е категоричен ,че обаждането е от страна на енергодиспечера :“На датата ,когато ищецът е получил обаждането от енергодиспечера,е постъпило

обаждане и от влаковия диспечер .Енергодиспечерът е звъннал по служебния мобилен телефон“.Показанията на свидетеля В. Е. Л. са в същата насока :“Когато се издава заповед от енергодиспечерите ,те са тези ,които звънят,а ние сме длъжни да вдигнем телефона.Прекъсването на електрозахранването се извършва по тяхна заповед“.Дава показания ,че диспечерските връзки са обикновено много лоши и затова се ползват мобилните телефони ,за да се избегне настъпването на тежки последици.

Въззивникът след получаването на заповед № 1 от енергодиспечера, който е негов непосредствен ръководител,е вдигнал служебния телефон и е изпълнил заповедта,след което ,без да прекъсва връзката ,е докладвал за нейното изпълнение и е отразил това в съответния дневник. Самата заповед не съдържала очевидна незаконосъобразност, а издаването ѝ по мобилен телефон било честа и дългогодишна практика, допускана поради много лошото състояние на енергодиспечерската връзка. Неправилно е изводът на районния съд,че въззивникът е докладвал изпълнението на заповедта по мобилен телефон вместо по енергодиспечерската връзка ,тъй като след инициране на разговора от енергодиспечера въззивникът е докладвал по същия телефон за изпълнение на заповедта без да прекъсва разговора.

Правилен е изводът на районния съд ,че комуникацията между длъжностните лица следва да се осъществява по реда на Чл.264 от Правилата за комуникациите между длъжностните лица,изпълняващи дейности по техническата експлоатация и безопасността на превозите по железопътната инфраструктура на ДП НКЖИ ,но това задължение лежи само единствено върху длъжностното лице,което иницира разговора ,т.е. върху енергодиспечера .Въззивникът в качеството му на ръководител движение е длъжен да вдигне телефона и да проведе разговор ,респ.да изпълни дадените му задължителни указания.Той не може да знае защо енергодиспечерът ползва не енергодиспечерската връзка ,а мобилен телефон и не следва да носи дисциплинарна отговорност за избора от енергодиспечера способ за комуникация..

Логическото тълкуване на Чл.264 от Правилата за комуникациите между длъжностните лица,изпълняващи дейности по техническата експлоатация и безопасността на превозите по железопътната инфраструктура на ДП НКЖИ налага извода ,че задължението да спазват предвидените

телекомуникационни връзки лежи само и изключително върху длъжностните лица ,иницииращи комуникацията ,но не и върху техните кореспонденти .

С оглед на горното Окръжен съд-В. намира ,че въззивникът не е извършил визираното в Заповед № 35/13.03.2023г. на директора на Управление на движението на влакове и гаровата дейност гр. С. дисциплинарно нарушение ,поради което обжалваното решение следва да бъде отменено и постановено друго ,с което да се уважи предявения иск.

ПО ОТНОШЕНИЕ НА РАЗНОСКИТЕ

С оглед изхода на делото и на основание Чл.78 ал.1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на въззивника направените по делото разноски в размер на 600 лв.за адвокатско възнаграждение пред Районен съд-К. и 500 лв.за адвокатско възнаграждение пред Окръжен съд-В.

На основание Чл.78 ал.6 ГПК ДП Национална компания „ Ж. и.“, Управление на движението на влакове и гаровата дейност гр. С. следва да бъде осъдено на основание Чл.3 от Тарифата за държавните такси ,които се събират от съдилищата по ГПК **ДА ЗАПЛАТИ 80 лв.държавна такса** по сметка на Районен съд-К. и на основание Чл.18 от Тарифата за държавните такси ,които се събират от съдилищата по ГПК **40 лв.държавна такса** по сметка на Окръжен съд-В.

Водим от горното и на основание Чл.271 Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №113 от 23.11. 2023 година по гр.дело № 203/2023 година по описа на Районен съд – К.,вместо което **ПОСТАНОВЯВА :**

ОТМЕНЯ Заповед № 35/13.03.2023г. на директора на Управление на движението на влакове и гаровата дейност гр. С. ,с което на Д. К. К., ЕГН ***** от гр. В. е наложено дисциплинарно наказание „забележка“.

ОСЪЖДА ДП Национална компания „ Ж. и., Управление на движението на влакове и гаровата дейност гр. С. **ДА ЗАПЛАТИ** на Д. К. К., ЕГН ***** от гр. В. направените по делото разноски в размер на 600 лв.за адвокатско възнаграждение пред Районен съд-К. и 500 лв.за адвокатско възнаграждение пред Окръжен съд-В.

ОСЪЖДА ДП Национална компания „ Ж.; и.“, Управление на

движението на влакове и гаровата дейност гр. С. ДА ЗАПЛАТИ 80 лв.държавна такса по сметка на Районен съд-К. и 40 лв.държавна такса по сметка на Окръжен съд-В .

Решението е окончателно съгласно Чл.344 ал.3 т.3 КТ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____